

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

19. Sagarum in aquis natantium, judiciariam explorationem non modò
illicitam, sed etiam contra rationem esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

mini athletam succenturiaret. His itaque litigantibus superuenit
 Diaconus alius ab urbe Rauenna, Hyacinthus nomine, scitansque, qua
 esset hoc altercatio; ut veritatem cognouit, nec moratus, extracto è vesti-
 menti brachio, in aneum dexteram mergit. Annulus autem, qui iniectus
 fuerat, erat valde leuis ac parvulus, nec minus ferebatur ab unda, quam
 vento ferri posset vel palea. Quem diu multumque, quæsitum, infra vnius
 hora spatium reperit. Accendebatur interea vehementer focus ille, sub
 dolio, quò validius feruens non facile posset assequi annulus a manu qua-
 rentis; extractusq; tandem. Nil diaconus sensit in carne sua: sed potius
 protestatur, in imo esse frigidum aneum; in summitate verò calorem et-
 poris modici continentem. Quod ceruens hereticus valde confusus inicit
 manum audax in aneo, dicens: Prestabit mihi hoc fides mea. Iniecta ma-
 nu protinus, usq; ad osium internodia, omnis caro liquefacta defluxit, &
 sic altercatio finem accepit. Facta hæc, nemo inficiatur: & facta, in-
 genti miraculo, agnoscimus libenter; ut in eadem aqua religio ve-
 ra incolumis esset, falsa autem damnaretur. Sed num imitanda,
 nequaquam. Non omne tempus, nec omnis locus, est tempus, aut
 locus miraculorum. Neque Deus ad prodigia alligatur; potest fi-
 dem alijs quoque rebus astruere; immo, iustissimè miracula negat,
 vbi sunt, qui ea intempestiuè exigunt. Vnde, dicentibus Scribis &
 Phariseis, *Magister, volumus à te signum videre*, respondit: *Gene-*
ratio mala & adultera signum quarit: & signum non dabitur ei, nisi
signum Iona Propheta. Et Herodes, viso IESU, gavisus est valde. *Erat*
enim cupiens ex multo tempore videre eum, eò quòd audierat multa de
eo, & sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. Interrogabat autem
eum multis sermonibus. At ipse nihil ei respondebat.

Math. 12. 38.

Luc. 23. 8.

Discunt hinc miraculorum intempestiuè scitiores, DEVM
 prodigia exhibere, quando ipse vult, non quando ipsi. Patrata
 sunt, ea quidem, per diuini spiritus viros, sed DEI IUSSU, non libitu
 curiosorum; atque ad veritatem, non ad vanitatem stabiliendam.
 Multa, in Sanctis suis, mirari nos vult DEVS, non imitari. Quare
 mirari satis non queo quorundam hominum iudicia, qui, cum à
 Sanctorum vita procul recedant, tamen eorum miracula non ve-
 rentur affectare. Monstri simile est, Pontificiam prohibitionem,
 apud vulgus indoctum valuisse, & tamen viros, qui sibi videntur
 prudentes ac eruditi, adhuc istam aquarum probationem non so-
 lum de-

XIX.

lūm defendere, sed etiam ad maleficas deprehendendas adhibere. Licitū esse mordicus contendit Arnoldus Scribonius Philosophus Marpurgensis. Sed hic hæreticus fuit. Magis miror, à Catholico calamo eandem fuisse sententiam propugnata. Longè autem maximè stupeo, quod inter plurimos, sermone quotidiano, pro certo habetur, & ante hæc, in multis Germaniæ urbibus ac locis, maximèque Westphaliæ circulo, fuit vsitatum, in exploratione maleficarum, quas suspectas eduxerunt ad fluuium, aut lacum, atq; in aquam ita coniecerunt, vt dextra manus sinistro pedi, sinistra verò dextro esset obligata. Si supernatabat, quasi ouum inane, venefica putabatur; sin mergeretur, innocens existimata est. Quo in genere probationis multa sunt delicta. Nec enim sacri canones duntaxat eo violantur; sed ipsa etiam iustitia & natura. Si enim aquæ iustè iudicium ferrent, veneficos mergere, non innocentes, deberent. Deinde huius farinae homines in rogam, non in fluuium; in flammam, non in vndas sunt conijciendi. Et quæ natura aquæ vim dedit veneficas portandi, ne mergantur? An quia plerumque sunt feminæ leuiores? Sed ea leuitas illas non attollit, quia est leuitas morum, non membrorum. Aut quia aquæ, suapte natura, malis parcunt, & sauiunt in innocentes? quis illis dicit, hos malos, illos esse innoxios? & si scirent, quàm iniquæ essent, si bonis malè, malis bene suâ naturâ facerent? Scio esse, qui dicant, dæmonem in sagas intrare, illasque sua naturali leuitate sustentare. Atqui hæc dæmonum leuitas à Philosophia exploditur. Præterquam, quòd, si hac leuitate spiritus illi præditi essent, Gerasenorum sues natæ, non mergi debuissent, quod non est factum, quando *exierunt dæmonia ab homine, & intrauerunt in porcos: & impetu abijt grex per præceps in stagnum, & suffocatus est.* Peccant igitur iudices, qui Pontificiæ prohibitionis gnari, tam friuola aquæ probatione vtuntur; quique hac ratione DEVM tentant, quod est delictum religioni, & primo Decalogi præcepto aduersum; neque pro miraculo, sed, pro pacto magico habendum.

Luc. 8. 33.

Vide Martin.
Delrium. l. 4.
disquis. cap. 4.
q. 5.

XX.

Rarum ais esse hoc peccati genus? quid si est frequentissimum, quid si quotidianum? quid si inolitum vbique, etiam apud priuatos? nec iam in aqua tantum, sed etiam in vino, lacte, cereuisia; pane, ossa, & omni cibo, omni potu, seruis, ancillis & ancillario-